

ԲԱՏԱՆՈՐ ԿՐԻՍՏԻՆՈՍ

Պոչկարիտ 7 րոպ
 արեկա 12 փր
 վեց մոսյ 7
 Արսամանի մեկ
 համար արեկ 15 փր
 վ. օսուս 8
 Անեռի աշի 6 փր
 սար կան 3 փր
 վեցամսեայ 1.50 փ

Ծանուցման տողը ու
 սուրիս երեսին համար
 40 սանթիմ իսկ վերջին
 երեսին համար 20 սան-
 փիմ է. երեսին ու երկ
 սանթիմերու համար
 20 0/0 զեղը կըլայ:

Հասցայի համար ձեռ
 ք 10 սանթիմ է

ՉԱՐՔԻ

ԼՐԱԳԻՐ ԱԶԳՈՒՅԻՆ. ԲԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆ

ԿԸ ՀՐԱՏ ԲԱՆՈՒԻ ՉՈՐԵՔԱՐԹԻ ԵՒ ՇԱՐՄԹ ՕՐԵՐԸ

ОТГОВОРНИКЪ: СТЕПАНЪ КАНАРЯНЪ

Редакция на вѣстникъ
 "Шаржумъ"
 Варна

Redaction du journal
 "Charjoum"
 Varna (Bulgarie)

Պոչկարիտի համար
 ձեռքի
 15 ԱՍՆԹԻՄ
 Արսամանի մեկ համար
 ձեռքի
 20 ԱՍՆԹԻՄ
 Գրուրիսի և 3 ձեռ
 քի

ՇԱՐՔԱՐԹԻ ԲԱՏԱՆՈՐԻ ԳՐՈՒՈՂԸ ԲԱՏՆԵՒԵՐԸ ՊԵՏՅ Է ԿԱՆԿԻԿ ԿՃԱՐԷ

«ՏԱՍ ՏԱՐԻ Հ. Բ.

ԳՆՃԻՆ ԱՅՈՒԹԻԱՆ ՄԷՁ»

Արդէն այս անունով բը
 բոջիւրր յանձնված է տպագ
 րութեան:

Բոջիւրի նպատակն է, առանց
 խճճանքի Դաշնակցութիւնը
 մէջ տեղ գնել իր իսկութեամբ
 և միեւնոյն ժամանակ փաստել
 թէ՛ իմ պայքարը սկսված է շատ
 հին ժամանակից և վերջերս
 միայն սուր կերպարանք բնգու
 նեց. Ինչպէս է որ բոջիւրի
 մէջ փաստող, զօկիւմանները
 մեծ տեղ պիտի գրաւեն:

Բոջիւրի գինը տպագրութիւ
 նից վերջ 3 ֆրանկ է լինելու.
 Իսկ բաժանորդ գրովորի համար
 2.50 ֆր.:

Դիմել Շարժումի Խմբագրութեան

Café Promenade Vienne

Այս շքեղ քաֆէն կը գըտ-
 նուի Վիեննա քաղաքի Ժողովրդ
 րափին վայ. կըստանայ զանա-
 զան հայերէն թերթեր. Առ հա
 սարակ բոլոր հայ կամ արեւելը
 ցի վաճառականները այս տեղ կը
 յաճախեն. Ուստի օտար երկիր
 ներէ եկող հայերը կը հրաւիր-
 ուին դիմել հաս, ուր պիտի
 գտնեն իրենց յարմար դիւրու-
 թիւները և անհրաժեշտ տեղե-
 կութիւնները:

**ՍԵՐ ՆՊԱՏԱԿԻՆ
 ՀԱՍՆՈՒՄ ԵՆՔ**

Երկու տարին անցնում է երբ
 սկսեցինք բաց և բուռն պայքարը
 Դաշնակցութեան վարիչների
 դէմ... մեն մենակ, յենված մի-
 այն հաստատուն հաւատքի վրա
 թէ՛ ճշմարտութիւնը միշտ յաղ-
 թանկում է և համոզ
 ված թէ Դաշնակցութեան
 սրտի մէջ գտնված գաղտնի վեր-
 քը օրէ օր մեծանում և սպառ
 նում է թունաւորել տմբող կու
 սակցութիւնը ու մահացու հար-

ւածր տալ նրան: Այդ կորս
 տարբեր վախճանի առջեւ առ-
 նելու համար անհրաժեշտ պտանք
 յանդուզն վիրաբուժական գոր-
 ծողութիւն. այո չը վարանա
 ցինք կատարելու այդ գործողու-
 թիւնը. դանակը շարժվեց—մը-
 տաւ մինչեւ վերջի յատակը. ժահ
 րը, փտած արիւնը սկսեց դուրս
 թափել—ու այսօր տմբող կով-
 կաս և սմին տեղ հաստատում են
 այդ վիրաբուժական գործողու-
 թեան անհրաժեշտութիւնը.
 չորս կողմից նշտարներ են շարժ-
 վում արտաւորված Դաշնակցու
 թիւնը վերջնապէս բուժելու:

Ծանր էր իմ դրութիւնը պայ-
 քարի առջին րօպէներում. լի
 նում էին վայրկեաններ որ կաս-
 կածում էի յաջող ելքի վրա.
 Անձնական վտանգները իհարկէ
 ինձ չէին զբոյսնում. վախե-
 նում էի որ թէ ժողովուրդ և թէ
 երիտասարդութիւն այնքան մե-
 ուս լինեն, որ չը հասկանան իմ
 քայլի իրական պատճառները և
 ենթադրվեն կացութեան պոչտ-
 պան պտտտ տիպերին, որոնք
 ամեն միջոց գործ էին դնում
 պայքարին աղտոտ շարժառիթ-
 ներ վերագրել և համոզել ար-
 գէտ, խեղճ ու միամիտ տարրին
 այն ուղղութեամբ ինչ որ իրենց
 ցտակալի և հաճելի էր. վարա-
 նում էի այո. ճիշտ է ամեն մի
 արգարացի պայքար անպատճառ
 անմիջական յաջողութեան յոյսով
 չէ որ պէտք է սկսվի, բայց և
 այնպէս սկսողին պայքարը յա-
 րատելու համար գոնէ յաջողու
 թեան նշաններ պէտք են. Այդ
 նշանները երեւցին. որոնք
 մէջտեղ գրինք «Դիտակցութեան
 Այժմեան քննարկ» վերնագրով.
 միշտ յուսալով որ այդ հաստու
 կտորի գիտակցութեան նշանները
 շուտով գիտակցութեան գոռոցի
 պիտի փոխվեն. և իսկապէս այ-
 սօր Դիտակցութեան որոտալի գո
 ռոււր գոյութիւն ունի թէ գաշ-
 նակցական շարքերում և թէ ամ
 բող մտաւոր հայ աշխարհում
 Երէկ ես մենակ էի ճշում, մե-

նակ էի ձեռնոց նետում մահու և
 կենաց մենամարտը մղելու ապի-
 կ. ր. քաղաքականապէս տհաս
 շարժումների հետ, այսօր սն
 թիւ և անհամար են այդ ձեռնոց
 նետողները... և հիմա արդէն
 հաւատում եմ թէ կար թաղ է
 նը պէտք է քանդվի. ուրեմն
 գործը յաջող է, հողը պտտրատ,
 և այսուհետեւ իմ պարտականու
 թիւնն եմ համարում գրչի փո-
 խարէն կենդանի խօսքով պայ-
 քարել:

Ի հարկէ այդ կենդանի խօս-
 քով պայքարը առաջին անգամ
 սկսվում է իմ Բուրգարիայում. քա
 նի որ այս տեղ ենք գտնվում.
 և որովհետեւ բայքանեան ձրիա-
 կերները և լաքէները ամբողջ
 միլիպէէ է. առաջին ատենախօ
 սութիւնս պէտք է լինի միլի-
 պէի մէջ, որտեղից համակիր
 րէկերները գրում են հետեւեւը
 —«Ձեր բոջիւրը չը հրատա
 րակված լաւ կըլլայ որ հոս հրա-
 պարակային ժողով գումարէք,
 հոգ մի ընէք ստանձին չէք ու
 իսկ մի ուրիշ գաշնակցական ան-
 ցօրդ գրում է. առաջին անգամ
 տեսայ ձեր «անհաւաստ թերթը,
 և կարգացի սրտի անհուն բերկ-
 րութեամբ, որի համար և ես
 ցանկացայ իմ զվաճաք յայնեւ
 անհատ բանակալ յեղափոխու
 ներին... Դաշնակցութեան գործով
 եկայ այս տեղ և մեկնում եմ.
 Այս տողերի հետ ուղարկում
 սիւսպիկալի յօդաւածների քննա-
 դատականը:

ՎԱՐԴՕ

ԼՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆ ԱՆ ՉԱՓ ՈՒՆԻ

Չարժանքով կարգացինք միլիպէի
 վարձկան թերթին 89թիւին «Կենսա-
 դատողները և քննադատողները»
 վերնագրին տակ գրուած հիւանդա
 գին խմբագրականը. Չարժանալու
 իրաւունք ունէինք. որովհետեւ կը
 կարէինք թէ՛ այդ թերթին շուրջը
 բողբոլող հացկատակները զեռի-
 րենց մէջ ունին ամօթխածութեան
 գոնէ մի փոքրիկ տողան: Այդպէս
 կարծելով բողբոլին սիւսլ գաղա

փար կազմած ենք եղեր սակայն, ո-
 բոջիտեւ այդ յօդուածը, որ բառե-
 րու և անականներու հարուստ հա-
 աքածոյ մըն է, իր՝ մէջ ոչ մի նոր-
 մալ միտք կը պարունակէ. այլ ցի-
 նիք ու կրքոտ յարակուսներու կոյտ
 մը կը ներդաշայնէ. որոնցմով յօ-
 գուածագիրը անգոր ճիգեր կը թա
 վէ ու կաշխատի շատերուն ծանօթ
 ու աններքելի իրողութիւնները քօ-
 դարկել. այդ բարոյապէս սնանկա-
 ցածնել պէտք է հակացած ըլլալին
 վերջապէս թէ յեղափոխական այսօր-
 ուան տիրող բէմիմին ո՞ր աստիճան
 փտտած ըլլալը չէ կարելի ծածկել
 ֆրապլօրօկիայի նմոյշ եղող այսպիսի
 յօդուածներով:

Յօշուածագիրը՝ յեղափոխական
 միւս կազմակերպութիւնները շոշա-
 փելով կրէ թէ՛ անոնք փոխանակ
 ներքին ցաւերին դարձանելով ի-
 րենց դիմացինին ձեռք երկնցնելու
 ու գործին պլլուելու, իրենց անը-
 կութիւնը ու սայթաքումը ծածկել
 ուզելուն համար քննադատողի դե-
 րին մէջ մտած են եղեր:

Այս խօքերուն ո՞ր աստիճան ճըշ-
 մարտութենէ հեռու ու քառակուսի
 սուտ ըլլալը շատ շատերուն ծանօթ
 է արդէն, քանի որ մեր չէֆերը նը-
 պատակաւոր դիտուներով միշտ մեր
 ժած են գործի պլլուելու համար
 միւս կուսակցութիւններու կողմէ ե-
 զած առաջարկները: Եթէ անոնք ան-
 կեղծ ու գործին սիրոյն համար
 անձնուէր աշխատողներ ըլլալին անց-
 եալին թիւրիմացութիւնները հար-
 թել, արհեստական կերպով ստեղծ
 ուած անթակօնիքը ջնջել ու ճշմարիտ
 յեղափոխականներու հետ միասնով
 մեր գաւաին ընդհանուր ազգայնական
 գոյն տալ, որով թէ յեղափոխական
 կազմակերպութիւնը աւելի ու մեղ եւ
 մեծ պիտի ըլլար և թէ այսօրուան
 ամէն ճշմարիտ հայու խորապէս վրշտ
 պատճառող եղբայրասպանութիւնները
 գոյութեան իրաւունք չը պիտի օ-
 նենային:

Յեղափոխութեան արիւն արցունե-
 քոտ զրամները կոկորդոզ դեռ երեկի
 գողերն ալ քննադատողներ են եղեր:

Ո՞վ կոչեր, եթէ վերջերս երեւան
 ելած ու առկալս մտացած հաշիւի մը
 համար այդքան պահանջկոտ ու բը-
 ծախնդիր ազգային քննադատներ
 կուզէք ձեւացել ձեզի, ինչո՞ւ հա-
 մար բաց աչքերով կը նայիք ու չէք
 ո զեր տեսնալ այն հարիւր հազարա-
 ւոր ոռուպիւններու խորհրդաւոր ան-
 հետացումը, որոնք աւելորդ է ըսել
 թէ, յատկացուած էին միոխայն
 երկրի ժողովուրդ զինելու ու յեղաա

փոխական նպատակի ծառայելու, մինչդեռ այսօր խղճամիտ գործիչներու բերնով նոյն իսկ ապագայուած ճշմարտութիւն է որ այդ պատկանելի դումարներուն մէկ հարիւրերորդը անգամ չէ յատկացուած իր նպատակին:

Եթէ դուք անկեղծ քննադատողներ էիք, պէտք էր որ այդ անհետացած գումարներուն այ հետքը գտնելու աշխատէիք: Բայց ճամբան շատ լաւ գիտնալով հանդերձ՝ դուք չէք ուզեր այդ գերին մէջը մտնել որովհետեւ այդ անձնատուութիւնները, որոնք մտած են դրամը, տակաւին ձեր շարքերուն զարդերը կը կազմեն: Չեր այս ընթացքը ինչպէս բացատրել... աստիկ այլեւս կը թողուած անկողնակալ ու գիտակից ընթերցողին...

Միւրիւրի վարձկան թերթը չորս պատու այդ ճիշդիքները շարամիտ քննադատողներ կը ներկայացնեն նաեւ բարձր այն սրեկուան ընկեր կարծուածները, որոնք իր թէ ծուլութեան ու անտարբերութեան վարձուած ըլլալուն չկարենալով իրենց խառնակիչ ու քսու նկարագրին պատճառով պատշաճի չկարողանալու մաքուր միջոցառումներ, ձգած ու հեռացած են ընկերական շարքերէն:

Ո՞վ լրբութիւն լրբութեանց, եթէ ձեր այս խօսքերը անկեղծ են ինչու համար ձեր թերթը չուզեր արձագանք տալ կողմասի ազատամիտ ու յեղափոխական մամուլին արդարացի բողոքներուն, քանի որ դեռ երկէս անոնց գրութիւնները լքր մեր գլխաւորութեան մարդարիտները կը ներկայացնէիք ու անոնց հեղինակներուն անունովը կերգուէիք զանոնք ցուցադրելով իրք նմոյշ եւ կազմակերպութեան շարքերուն քիծէրները, ինչպէս Լեւոն Սարգիսեան, Մ. Լորիս Մելիքով, Մրաւեան ու զիս շատ շատեր... Միթէ անոնք ալ գող էին, աւազակ էին, եւ կամ թուլութեան ու անտարբերութեան վարձուած էին:

Որքան շուտ փոխեցիք ձեր կարծիքը անոնց սասին, ինչպէս զիւրին երեկուան պաշտածներդ այսօր ոտնակոխ ընելու հակասութեան մէջ կիւնջաք: Այս երեւոյթը սակայն, ձեզի ճանչցողներուն համար անբացատրելի չէ: Դուք պատրաստ էք սակայն միջոցի դիմելու, որպէս զի կարենաք անանկութիւնը ծածկելու համար ձեզի հետեւողները ասակաւին քննադատել, բայց գիտցած եղէք որ հետու չէ այն օրը՝ երբ անոնք ալ պիտի սթափին (արդէն ծայր տալու սկսած է) եւ ձեր երեւին պիտի շարունակեն յեղափոխութիւնը շահագործող արժանի մակերբոր:

Փառով ձեր այն կէտին՝ ուր քննադատողներուն խորհուրդ կուտաք փոխանակ արտասահմանի մէջ «խօսք, խօսք, խօսք, ընելու», երկիր մթնոն են արդիւնաւոր գործ մը ցոյց տան ձեզի, որպէս զի իրաւունք ունենան ձեզի քննադատելու պէտք է որ արտասահմանի քիջույ (կարծիք) թողնով՝ Նախ դուք փորձ մը ընէք երկիր մտնէք ու հոն գործնական օրինակը ցոյց տաք թէ յիշուած պարագիտներ չէք այլ ճշմարիտներ յեղափոխականներ:

Եթէ կարելի է սակայն մտածել որ արեւը հիստիսն ալ կրնայ ծագիլ, ինչ որ բնական օրէնքով կարելի չէ, նոյնքան անկարելի է նա

եւ մտածել որ դուք կրնաք այս անդի քննադատողները ձեզի ու երթալ Հայրենիք կողմերու, երթալ ու կեանքը բիւրի տակ գնելու պէտք չկայ արդէն ձեզի համար, որովհետեւ անոնց հոն գացած ըլլալու այն զափոխականի անունը ամենօրէն կը վախճէք հոս: Ձեր այդ խօսքերը թէ կոխի մէջ ինքնուրուի շարքերը դուք քննադատողներդ պիտի լսեցնէք ու ինչպէս գրողակր վեր պիտի բարձացնէք քայլով Բարկէններու Պետտերու եւ Սերրոններու շաւիղէն, ուրիշ ոչինչ են, բայց միայն պրոտատաստութիւն որովհետեւ դուք որ որ գործ, գործ, գործ կը պատաք, բայց փարիսեցիներու նման մտեր նուազ մարտիկ նոյն իսկ անոր զպիլ չէք ուզեր, այս խօսքերով ուղղակի կուզէք շահագործել այդ նուիրական անունները, Հանդիստ թողուցէք պարուններ այդ հերոսները ու մի արատաւորէք անոնց սրբագործ ուսժ յիշատակները:

Ուրեմն քանի որ ներկայ կացութիւնը կայ ու կը մնայ, մենք պիտի քննադատողներն պիտի քալենք անվատ այն ճամբէն եւ պիտի աշխատենք ամէն գնով, որպէս զի կազմակերպութիւնը ժամ առաջ մաքրուի կեղծ յեղափոխականներու շարքերէն, որոնք միմիայն պարագիտներ ըլլալով իրենց անձնական հանգիստին համար կը շահագործեն յեղափոխութիւնը, կեղծ բծիչի մը նման կաշխատին կուսակցութեան վէրքերը՝ ծածկել ու իրենց հետեւողներուն աշխարհուն թող փչելու համար չեն աջնայն այսպիսի խայտառակ գրութիւններ հրատարակ նե սել:

Ամօթ է պարուններ, լրբութիւնն ալ չափ ունի:

6 սեպտ. 1906
Միւրիւրի
ԴԺՂՈՀ

ԿՈՉ ՀԱՅՐՈՒԿՆԵՐԻՆ

(ՆԱՄԱԿ ԽՈՐԱԳՈՒԹԵԱՆ)

Ընկեր գիտնորներ, Հայ Կեղափոխական Դաշնակցութիւնը գործիք է դարձել վարչական մասի՝ ձեռքով Այդ պարունները դաշնակցութեան անունը շահագործում են յօգուտ իրանց շահելու: Դաշնակցութեան անունը այժմ մի խաղախիք է դարձել մեր հակառակորդների ձեռքում, չնորիւ մեր վարչական մասի: Ինչպէս սասած այդ տրուկները մի կատարելալ բիւրօկրատ են դարձել մեզ համար: Ընկեր՝ Ֆէտայիք պաշտպանեցէք ձեր իրաւունքները, մի թողէք ոտնահարել ձեր պատիւը, մի թողէք որ տառապելու հայ ազգը անկէք թափել մեր զիւրին: Մինչդեռ հայ ժողովը զի իննել չը լինելու խնդիրն է սպայազգի վրա զրկած, մինչդեռ մեր թշուառ եղբայրները եւ քոյրերը իրպտում են զազան թուրքի սրի ներքոյ, այդ դառը մօտէնտին, այդ օրհասական ժամերին մեր աղաւթարկանները զբաղված են պրօֆեսօրալ միութիւններով և գործադուլներով: Ընկեր Ֆէտայիք մեր նահատակ հերոսները՝ Հրայրներ Քրիստափորներ և Սերոբ փաշաներ իրանց շիրմաներից վրէժ, վրէժ... վրէժ... են կոչում: Ընկերներ... միք թողնի որ մեր նահատակ ըն-

կերները անիծեն մեզ, լաւ իմացէք որ յոստով կը փչվի Մայր Հայաստանում պատերազմի անկ փողը, բայց դուք անպատրաստ չը գտնվէք: Միթէ դուք ձեր մէջ սարսուռ չէք զգում, երբ յիշում էք ձեր նահատակ ընկերների վերջին խօսքը մաւրան յոպէին՝ Նրանք ձեզ ասում էին, «քաջ ընկերներ, լուծեցէք հայութեան սրտում լցված վրէժը եւ այն ժամին միմիայն եկէք մեր սատը չի բիւր վրա եւ կրգեցէք հայ սպասութիւնը»:

Ընկերներ, ուրեմն զէպի գործ, ասալ բիւրիտանիք եւ երես դարձները մեր այդ բիւրօկրատներից եւ անոնք՝ կրկէք ասպարկզից, դաւաճաններ արժանի չէք դուք կրբելու Դաշնակցութեան արիւնտ կարմիր դրոշակը ձեր պիլով ձեռքերով: Կհռացէք ասպարկզից, անամթներ: Եւ մի սիրտ մի հոգի դարձած դարձալ շարունակելէք պաշտպանել Ծածկահայ դասը, մի դաս որ մեծ հաւակութիւն է վայելում երոպական պետութիւնների աչքում:

Ընկեր Ֆէտայիք մեր քաջ հրամանատար Անդրանիկի աչքը զէպի կողմէն է ուղղված, իսկ մեզ է դիմում: Ընկերներ արթնացէք, ժամանակ է: Մի մտանաք Դրօշակի 6 թելում Անդրանիկի նամակը, ընկերներ եղէք մի սիրտ, մի հոգի թող ամեն մի ընկերը պատիւը միմիայն համար սուրբ լինի: Դէպի գործ ուրեմն, արդի չողով նիւրիւնք մեր հին ուխտին եւ գործները՝ համարալս կեցցիւն ուրեմն քաջ Ֆէտայիք:

Ձիւնոր Իւրիգիւն, Յովսէփեան

Նամակ խորագրութեան
Երեւան, 22 օգոստոսի

Մի՞քանի օր ասալ, չը գիտեմ «Մշակ»-ի որ յօմերում կարողացիւրմ բապետ Միհրանի նամակը, նա կոչ է անում իր ընկերներին (որքան ես հասկացայ), որչինու թէ արդեօք այս նեղ բոպուտ որ կողմին պէտք յարել գործ սնելու համար:

Որպէս ընկեր այն գործի մէջ, որի համար շատերս ենք տանք վեղէ կուզենայի որ զենքի ընկերներս լուրջ մը տածէին այդ հարցի մասին: Ես էլ այդ հարցը զննելով ընկերներին ասալ ուզում եմ պարզել՝ այն գործը որը իմ կարծիքով պէտք է լինի անելու Դաշնակցութիւնը թողած իր նրպատակը մեր ասալ զրել է զանազան նախագծեր, կողմասեան գործունէութեան, որը չէ կարող ժողովրդականունութեան ստանալ մի այսպիսի ժամանակ, Այդ ծրագրով մենք պէտք է ժամակցելինք ուսական շարժանը: Այդ ծրագրի մշակողները կարելիաւում նստած համոզված եմ կակ տօն խմելով որոշել են, թէ ինչ են անելու: Կողմաստում որ ազատվեն կառավարութեան բռնութիւններից, Իրանց համար ոչ մի նշանակութիւն չունի արիւնքամ, տանջված ժողովուրդը քանզի վրէժերով եւ կանանցով, մորթված երեխաներով... Ծրագրի կազմող պարունները պանզան արով կետեւներով՝ որոշել են «որ երբ ասպարկի այս կառավարութիւնը, այս բոլորը կը վերջանայ» Ես համաձայն եմ այդ պարունների այդ որոշման հետ, բայց... բայց վերջը... վերջը

այն է որ մենք միութամանակ բալտրովին անկարող ենք կուել թէ կառավարութեան և թէ թուրք հրոսակների և խուրիզանների դէմ: Եստ էլ մենք համոզված ենք, որ բիւրօկրատախան է պատճառը, բայց միթէ մենք այնքան ուժ և կարողութիւն ունինք որ վերջին հալ ու մաշ եղած եռանդը գործածենք, երկուսի դէմ էլ կուել մղելով թող իդուր տեղը ժողովրդի արիւնքը չը թափվի կողակր գնդակից և թշուառութի ու մթերից Սյունուներս այն կը լինի որ մեզ թուրքիայից էլ վատթար օրի կը հասցնեն այդ պարունները:

Անեն մի դաս, պատմական փաստ մեզ պէտք է խրատ լինի անը բան պէտք է մտքը ինկատի առնենք և չը լսենք:

Նոր քարոզչներին ետեւից չէ որ պէտք է գնայ ժողովուրդը ստեղծված է գծով, դա իրականութիւն է, և մինչև որ Դաշնակցութեան նոր քարոզչները կը կուելն (գիտեմ որ քամակը չէ գալու) կառավարութեան զէմ ժողովուրդը, այդ զծրագրը ժողովուրդը զոհ կը գնայ թուրքերի զաւաճութիւններին: Այժմ, այս րուպէիս ես ճանաչում եմ միայն ինքնուպաշտպանութիւն, որպէսզի մենք կարողանանք զուրի պահել: Այժմ մեզ կայ միայն և միմիայն գրուխ պահելու հարց, Ես ոչինչ ասելի բարձր գործ չեմ գտնում ներկայումս, քան այն ր մենք միայն կարողանանք սպրլ եւ զիմադրել թուրքերին, որոնք երբէք չեն մոտանալ կատարված զէպերը եւ վաղ թէ ուշ իրենց պրօփօկացիայի միջոցով եւ յեղափոխութեան թուրք ժամանակ միանալու են մեր թերի, զըրանք բնական պատնէչ են մեր, եւ յեղափոխութեան միջու եւ մենք երբէք չենք կարողանալու մասնակցել շարժանը, քանի որ մեր սիրելի գրաւիները թուրքերն են: Եղբայրութիւն եւ սօցիալիզմ քարոզող դաշ... պարուններն թող չը դան մեր շլմած գլուխները տանկու իրենց անգիր արած Ֆրազներով: մենք զիտենք նրանք ինչ են երգում եւ որ օպերայից, թող նրանք գնան, եթէ այդքան քաղաքացիական քաջութիւն, յեղափոխականի համոզուած եւ արիւնքիւն ունին ասալարկում եմ թող գնան այդ քաներն քարոզեն օրնկերս թուրքերի, թող քարոզեն թէ ինչ բան է զանազան որ ու վհեա եւ ներքեւ օրվներս թէ չէ մեր գլխները տանգասար արին իրենց դասակարգային կուրիներով, սօսիալիզմով եւ զանազան միութիւններով:

Դրանք խեղճ ժողովրդին այն դըրութեան հասցնելու են ուր նա ինքը իր ձեռքով այդ ինքնակոչ մի ամուտ սօցիալիստ դարձած պարունների դասուտանը տեսնի:

Ես կրկնում եմ, որ ոչինչ բարձր բան չը գիտեմ քան այն, որ կայացրուրս գալով կարողանանք պաշտպանել մեր քոյրերի պատիւը մեր նամուսը եւ նւթականապէս չըրկելին այն դրութեան մէջ որ (ինչպէս ժողովրդի մէջ է տարածված) մի կայսրի ասածի ընդհանուր ստանալով պէտք է մի սխալում կերակուր եփեն:

Մենք արդէն այդ ճանապարհի վրա ենք Երբ մենք բօսերի նման կը նստինք աւերակների վրան կողքից մեր զրուկիւնը, գուք, սօսիալիզմ քարոզող պարուններ շարունակեցէք

ձեր կոխերը այն ժամանակ, երբ զործ կուենեաք քարերի եւ արիւնքազաղ հողերի հետ միայն...

Սա է այն ամենը ինչ որ ես վերցրել իմ կեանքից եւ ինչ որ պատկերացնում եմ ապագայում:

Ձեզ եմ դիմում, բնկերներ, զէնքի բնկերներ, կազմակերպվել, որի առաջ տապալվի ժողովրդին կեղծ ճանապարհով տանող այդ դաշնակցական պարոններին գործունէութիւնը... Ես չեմ կուտի չեմ կարող, անհնար եմ կուել կողակի մտնելի եւ ուսմբի զէմ այն ժամանակ, երբ նազդի՝ մեր զէմ կանգնած են Դայի-Ալիներն ու Շամախի օվերի նման գազանները իրանց հայակեր ոճակներով, Պ. պ. աստիտոս դաշնակցականներ, գնացէք ու միայն դրանց քարոզեցէք...

Խմբակետ ՀԱՄՈ

«Մշակ» Թիւ 186

ԹՂԹԱԿՑՈՒԹԻՒՆԵՐ

ՍՕՅԻԱ, 10 Սեպտ. 1906

Թոյլ տուէք մի քանի խօսք ասել մեր կեանքից. Ձեր թեկնածիւնը:

«Ռազմիկ» թիւ 88 համարի «Տարտամ Գիտակցութիւն» առաջնորդողը զուտ անձնական մի գէպ է. Երկասարգներից մի քանիքի վարժուածքից գրած:

Այդ երկասարգները ինչպէս մի քանիքը գրում է «պատական տղամի կորույթի հաւատք արիւստ», անձնութեամբ պատկերի, խանդավառ, պատրաստ ամեն զոհողութեան...» Այց... դառնում են որոշ և վճռական գիտակցութիւն չունեցող անհատներ: Ինչո՞ւ. որովհետեւ կույտին չեն հաստակել այն Գործին, որի համար կանչուած են:

Նորից կարգում ենք. «Ի՞նչ է օգտակարութեան արդիւնքը անոր՝ որ զէնքը ուսը կառնէ, սահման գիտէն կանցնի, կերթայ կուելու. երբ ո՞չ միայն անտեղ եակ է զինուորական արուեստին պայմաններուն, այլ ո՞չ իսկ իր գործածելիք հրաշանին մեքենական կազմութեան և անոր հանգամանքներուն ծանօթ է:

Տգետ զինուոր մը, ասպարէզին պատրաստութեանէն զուրկ կամաւոր մը, աւելորդ բռն մըն է իր խումբին, փաստակար տարր մը՝ առաջնորդող խմբակցութիւն և բարոյապէս չլրատիչ մասնիկ մը յեւ պատիւն թեան ուսմբին համար:

Տիրացութեան վարժուած այս գրողը, ինքը հարց է տալիս խոնարհեցո՞ւ, և պատասխանում արեւցո՞ւ...

Մի՞թէ նոր են բաց անում գրանք իրանց աչքերը և խելքի գալիս, որ բոլոր խմբի օհմաները անցնելը փաստակար էր: Ձէ՞ որ զօհաւանների անմեղ սրիւնը բողբոջում է ձեր՝ զեկա-

վարներով, պայմաններին միանգամայն անծանօթ մարդկանց զէմ:

«Մշակ» զօհողութիւններ, գեռ մի կողմ, վերջը է՛լի դուք ձեր սպիտակ երեսով. կույտ էք այդ մարդկանց «Տգէտ» աւելորդ բռն, չլրատիչ մասնիկ... Ինչո՞ւ էք խնայում. ի՞նչ գիտէք գրեցէք:

«Լա՛ւ ձկաններ, շատ չի՛ անցնի. որ բոլորը կհասկանան ձեր ինչ լինելը»:

Յաջողող առաջնորդողը, ո՞րն նադատողները և քննադատողները:

Գ. Գալարի ու խտեաններու նոր կարաւանի անդամ՝ մրդող Ժիրայրին ճամբայ տուէք...

— Գնա՛նք, սասց Ժիրայրը.
— Ո՛ւր.
— Ախտեաններու նոր կարաւանին հետ մէկտեղ:

Ասաց, և կատարեց. գնացին... Բացեց մի նոր աշխարհ. Երկրպագու հետեւորդների ձեռքից բռնած անասյ մեծ եղբոր սրբաբանում:

Այսուհետեւ խորհուրդ կտամ փեշակ ներք շմանգոտացնէք ուրիշի աչքի շուրջ ակտէ՛ք, իսկ ձեր գերանը... ձեզ մտրակողներին միշտ գրեցէք՝ ո՞չ դադարի ուխտեալ, այլ խօսք, խօսք, խօսք ձե՛ր մասին լաւագոյն անականներ, մի մոռնաք, որ կաքաւի երիշխալու փոխարէն, ազգու ինն էլ էք մոռանում:

Ժամանակ է որ մե՛նք, և մեր շրջ՝ պատը ճանաչելք ձե՛զ և ձեր պայթուցիկ խօսքը՝ ու խօսքը՛րը...

ԿՈՒԿՆՍՏԵՒ ԱՆՑՈՐԴ

Գանատա Համլթոն, 27 օգոստ. 906

Յարգոյ պարսն Վարդօ Պուկարիա ի Վառնա Սիրելի ընկեր,

Երկու թիւ աստղ «Շարժում» մէջ կարգացի նախորդ տարուայ Պուլք. շրջանական ժողովի Ռուժանիոյ Ս. քաղաքի պատգամաւորի զէմեղած հալածանքի մասին, երբ ընկերով մը սխալաբանութեան չի գնահատուիր ու հակառակը զրպարտուելով կը գատակարտուիր ու ընկերով մը որ բոլոր անց ու դարձին տեղեակ է լաւոր դատապարտելի է. ուստի խզծ հայուելով եղած անխուսափեանց զէմ, կուգամ գործը իր գոյնով նկարագրել ձեզ հրատարակելու: 1903ի շրջանական ժողովէն ստալ, Ս. քաղաքի 3 խումբ զինուորականներ ապստամբելով՝ իրենց ինը ամսով զրկեցին Գանուր կոմիտէին չէին յանձնել և իրը շահասիրական

ընկերութիւն իրենց քով գան ձած էին. նոյն տարին Ս. քաղաքի պատգամաւորը որ գարձեալ նոյն անձն էր, պուլք. շրջանական ժողովին շէր ներկայացուցած իբր կազմակերպուած խումբ և իրաւունք ալ չունէր ներկայացնելու: Այն ժամանակէն հալածանք սկսուեց շնորհիւ համաշարի սիրութեան, որոնք արդէն ոչխորումեմ մասնութիւն կը կամուզեն. 1905ի շրջանական ժողովին պատգամաւորը սրուհոյին իր ձեւակերպութեանէն աւելի ծուռ ու մուռ է, տապալկներով լեցուն զրպարտութիւններ գրել տալով:

առանց խզծերնու վրայ մտածելու կը ներկայացնեն ժողովին: Ասոնք ըսելով, ես կարող եմ բել թէ տարիի մը կը մտեմնայ այն երկրէն հեռանալս բայց ասոնց մ. սին որ գրած եմ վաւէ: Բացեց ինչ հարկը ըլլալ պատրաստ եմ վաւերացնելու, և այն զինուորները որոնք կը պոռային թէ մեզ կազմալուծուած համարել է. այսօր փոխանակ Հայաստանը երթալու կուտելու սխալմամբ և կան Գանատա երեք քաղաք պաշտօնեցին նստան. գալով սիրելի ընկեր, տեւափոխուելու պատճառով բարեհաճեցէք «Շարժում» ներք գրելի հետեւեալ հասցէին. հաճեցէք պրոչիւր մըն ալ գրելի. ուրեմն ընդունեցէք ընկերակտն ջերմ բարեկերպութիւն և զսակունքը:

Մնամ ընկերակտն յարգանքով Կուլգէն Սորձեանցի

7 Սեպտ. 1906 Աստ

Յարգելի Տիրաթմբ.— Նծորէն Պարժումա ազգոգոտ լրագրոյ Տիրաթ.

Հանրածանօթ արուեստագիտուհի Տիկին Սիրանոյ, իւր նախակաւը մեզ կը յայտնէ իւր սյցելութիւնը քաղաքս, Թիֆլիզէն իւր խումբով միտեղ այս ամսոյ սվերջերը դաւը կիմացնէ միմիայն Հին Գ ներկայացում պիտի տա, ուրկէ ձմեռանային շրջանը անցնելու համար Եգիպտոս պիտի երթալ տեղւոյն թատերասէր սզգայնոց հրատարակողը. Վառնայի մէջ ներկայացնելի թատերախաղերը հետեւեալներն են.

ԳԱՄԷԼԻԱՉԱՂԻ ԳՏԻԻՆ, ՊԱՇՏՊԱՆ, ՏՐԱԿԱ, ՀԱՅՐԵՆԿԱՄԵ ՏՈՒՆ, ՄԷՏԷՂԱ,

Իսկ եթէ թատերասիրաց քաջալիրութեանը արժանանայ յետագայ երեք թատերախաղերուն ներկայացմանը պիտի ձեռնարկէ:

ԵՐԿՐՈՐԴ ԵՐԻՏԱՍՈՐԴՈՒԹԻՒՆ ՍԱՅՅՅՕ ԶԱԽԱԿ

Ներկայացումները Հայերէն լեզուաւ պիտի ըլլալ, առաջին հիւգ ներկայացման բաժանորդ գրուիլ փափաքողք այժմէն կըրնան մեզ տեղակացնել. յուսալի է որ թատերասէր ազգայինք չը պիտի զլանան իրենց քաջալիրութիւնը և պիտի պատուեն արուեստագիտուհիին արժ. նիքը:

Տիրաթն Գալթմեան

ՍԻՐՈՂ ԳՕՇԵՍԱՅՏԱԿՂԱՐ Եւ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ԶԱԽԱԿ Բ.

— Խնդրեմ, պարոն ճառախօս, բերանդ չի՞ յոգնիր այդ ճառերէն, մանաւանդ որ անոնց պարունակութիւնը կարելուր մէծամանութեամբ մը սուտերէ կազուած է:

— Ոչ երբէք, բաւական է որ սուտ է... Խալքը չի յոգնի, սուտ մը հընարուած է եւ հրամայուած կրկնել, ես ալ ամէն տեղ կը կրկնեմ:

— Բայց սուտը երկար չի տեւեր, յանկարծ կը տեսնաս որ վարդօներ-Շարժումներ, Մուրճեր, Մշակներ, մէջ տեղ կելլան ու այդ վրան ըաց սուտերը կը հերքեն. լիուրի իրականութիւնը մէջ տեղ կը հանեն. վրա կը հասնին եւ խմբակցութեանը համա, Յովսէփեաններ, ձեր դիմակը վար կանեն, այն ժամանակ ի՞նչ պիտի ընէք:

— Շատ պարզ, ինչ որ որած ենք միշտ օրս. անոնց ճիշտ բաժը սուտ կը հաշակենք, իսկ մեր սուտ ըսածները չիտակ, բաւական է որ ժամանակ վատակինք. առաջ ի հարկէ աւելի աղէկ էք. կսպանայինք, կը վախցնէինք լաւցնել կուտայինք, այդ անպիտան վարդօն, անըմբռնելի յանդգնութեան օրինակ տուաւ. խնդաց մեր բոլոր սպանալիքներուն վրա, ու հիմա մարդիկ հասկցան որ Գանատայութիւնը, արտաքուստ այնքան զօրաւոր բայց վարդօները չի կրնայ վախցնել. միւսներն ալ օրինակ առին:

— Բայց պարոն սիրող, քեզի նմանները կարծեմ պէտք է որ վերջինիդ հաւաքէք. դոքը կը տաքնայ կըր. Համոն կըսէ որ ձեզ կստանալու գատաստանը ժողովորդը պիտի տեսնայ. իսկ զիտէք թէ այդ գատաստանները անհասարակ շատ խիստ կըլլան... ասպարեզէն քաշուելու է. զլուխ ազատելու ժամանակն է:

Ահ կազատենք, ժողովորդը կատարել. մենք ալ պոչերնիս կը քաշենք, ուրիշ միջոց մը կը փնտռենք: Երբեք չեմ համար. Մեզի համար սկզբունք. գործ գոյ էթիւն չունի, ապրելու համար զօրաւոր կողմին զուտան պիտի շարենք եւ պարենք. ու այդպէս ալ պիտի ընենք:

— Բայց այլեւս ոչ ոք չի հաստատար ձեզի հաց չը կայ. աւելի ողկ է ջուրը իննք, քան թէ յեղափոխականի տիպոգոսով հաց ճարել աշխատիք:

— Ձէ, չէ. ջուրը ինչպիսի մէջ ման կայ. այսքան տարի մենք յեղափոխական ըլլալով ամենապղտիկ վտանգէ իսկ փախած ենք, հիմա

